

Rättsfallssamlingen

Mål T-316/16

**Moravia Consulting spol. s r. o.
mot
Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet**

”EU-varumärke - Invändningsförfarande - Ansökan om registrering av EU-ordmärket SDC-554S - Det oregistrerade äldre ordmärket SDC-554S - Relativt registreringshinder - Artikel 8.4 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.4 i förordning (EU) 2017/1001) - Bevis som styrker innehållet i nationell rätt - Regel 19.2 d i förordning (EG) nr 2868/95 (nu artikel 7.2 d i delegerad förordning (EU) 2017/1430) - Bevis som inges för första gången vid överklagandenämnden - Överklagandenämndens utrymme för skönsmässig bedömning - Artikel 76.2 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 95.2 i förordning (EU) 2017/1001)”

Sammanfattning – Tribunalens dom (nionde avdelningen) av den 12 oktober 2017

- Domstolsförfarande — Ansökan genom vilken talan väckts — Formkrav — Kortfattad framställning av de grunder som åberopas — Avsaknad av argument till stöd för ansökan — Avvisning*
(Tribunalens rättegångsregler, artikel 76 d)
- EU-varumärke — Definition och förvärv av EU-varumärke — Relativa registreringshinder — Invändning från innehavaren av ett icke registrerat varumärke eller ett annat kännetecken som används i näringsverksamhet — Villkor — Tolkning mot bakgrund av unionsrätten — Bedömningen ska ske med beaktande av kriterier som föreskrivs i den nationella lagstiftning som gäller för det åberopade kännetecknet*
(Rådets förordning nr 207/2009, artiklarna 8.4 och 76.1)
- EU-varumärke — Definition och förvärv av EU-varumärke — Relativa registreringshinder — Invändning från innehavaren av ett icke registrerat varumärke eller ett annat kännetecken som används i näringsverksamhet — Kännetecken som ger innehavaren rätt att förbjuda användning av ett yngre varumärke — Bevisbörda*
(Rådets förordning nr 207/2009, artikel 8.4)
- EU-varumärke — Överklagande — Överklagande av ett beslut som fattats av invändningsenheten vid harmoniseringsbyrån — Överklagandenämndens prövning — Räckvidd — Omständigheter och bevisning till stöd för invändningen har inte åberopats i rätt tid — Bevis som styrker innehållet i nationell rätt — Beaktande — Överklagandenämndens utrymme för skönsmässig bedömning*

(Rådets förordning nr 207/2009, artiklarna 8.4 och 76.2; kommissionens förordning nr 2868/95, artikel 1, reglerna 19.2 d och 50.1 tredje stycket)

5. *Domstolsförfarande – Framläggande av bevisning – Frist – För sent ingiven bevisning – Villkor*
(Tribunalens rättegångsregler, artikel 85.1 och 85.3)

6. *Domstolen – Domar – Tolkning av rättsregler – Tillämpning på rättsförhållanden som har uppkommit och bildats innan domen meddelades*

1. Se domen.

(se punkterna 29 och 30)

2. Se domen.

(se punkterna 38–40)

3. Se domen.

(se punkt 41)

4. Enligt regel 19.2 d i förordning nr 2868/95 om genomförande av förordning nr 40/94 om gemenskapsvarumärken (nu artikel 7.2 i delegerad förordning nr 2017/1430 om komplettering av förordning nr 207/2009 och om upphävande av förordningarna nr 2868/95 och nr 216/96) krävs det att den invändande parten till Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet inger uppgifter som visar att denna uppfyller de villkor som uppställs i den nationella lagstiftning som invändaren har hävdats ska tillämpas och dessutom att nämnda invändare ger in information som visar innehållet i den nationella lagstiftningen.

Av lydelsen i regel 50.1 tredje stycket i förordning nr 2868/95 framgår att om överklagandet gäller ett beslut av invändningsenheten, ska nämnden begränsa prövningen av överklagandet till de omständigheter och de bevis som läggs fram inom de tidsfrister som fastställts av invändningsenheten, såvida inte nämnden anser att ytterligare eller kompletterande omständigheter och bevis bör beaktas enligt artikel 76.2 i förordning nr 207/2009 om EU-varumärken (nu artikel 95.2 i förordning 2017/1001 om EU-varumärken). Regel 50 i förordning nr 2868/95 kan emellertid inte tolkas så, att den utökar överklagandenämndernas bedömningsbefogenheter till att omfatta nya bevis.

När klaganden i detta avseende, inom ramen för ett invändningsförfarande, inte har förebringat någon bevisning angående innehållet i nationell lagstiftning inom den föreskrivna fristen utan att ha anfört legitima skäl till stöd för detta, och när den enda bevisning som sökanden lagt fram för att bevisa förekomst, giltighet och omfattning av skyddet för det äldre oregistrerade varumärket inte innehöll någon information om den åberopade användningen av det äldre varumärket, och inte heller några uppgifter om de villkor som uppställs i den nationella lagstiftningen, utgör de hänvisningar till bestämmelserna i den nationella lagstiftningen som klaganden för första gången lämnar vid överklagandenämnden inte ”ytterligare eller kompletterande” omständigheter jämfört med dem som framförts inför invändningsenheten. Överklagandenämnden har följaktligen inte hade något utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller att tillåta bevis som ingavs för första gången till nämnden, eftersom dessa bevis ingetts för sent.

(se punkterna 42, 49, 51–55, 60 och 61)

5. Se domen.

(se punkt 63)

6. Se domen.

(se punkt 64)